

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 66Ek/1081/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120351630
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120351630.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. P. XXXX/X, XXX XX Q., právne zast. advokátom P. F. G., so sídlom V. 7, XXX XX B. - Q. F., proti povinnému: F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, Q. B., o vymoženie pohľadávky vo výške XXX,XX M. s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu H. súdu B. B. sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX. novembra XXXX, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1081/2020 zo dňa 23. novembra 2020 m e n í tak, že súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov právneho zastúpenia oprávneného vzniknutých v pôvodnom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9Er/324/2015 vo výške 92,98 EUR z a m i e t a.

II. Súd sťažnosť oprávneného proti II. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1081/2020 zo dňa 23. novembra 2020 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu dňa 31.07.2020 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok č. k. 8C 27/2015-21 zo dňa 26.02.2015, právoplatný a vykonateľný dňa 13.05.2015. (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica, po posúdení návrhu, uznesením sp. zn. 66Ek/1081/2020 zo dňa 23.11.2020, zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, a to konkrétne I. výrokovou vetou v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v tomto exekučnom konaní vo výške 92,98 EUR a II. výrokovou vetou v časti vymoženie iných trov - paušálnych trov starej exekúcie vo výške 42 EUR.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie domáha od povinného vymoženía peňažného nároku na paušálne trovy starej exekúcie spolu s náhradou trov právneho zastúpenia v tomto exekučnom konaní. K uvedeným nárokom uplatneným oprávneným v opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uvádza, že paušálne trovy starej exekúcie prináležia súdnemu exekútorovi, pričom v zmysle ustanovenia § 6 ods. 2 ZoUNEK platí, že tieto trovy znáša oprávnený, a zároveň platí, že zákon neumožňuje oprávnenému domáhať sa ich náhrady od povinného. Podobne to platí aj pre trovy právneho zastúpenia oprávneného v tomto exekučnom konaní. ZoUNEK v ustanovení § 9 ods. 3 výslovne uvádza, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s podaním opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie, okrem nároku na náhradu súdneho poplatku. Poukazom na vyššie uvedené vyšší súdny úradník teda v sťažnosťou napadnutom uznesení dospel k právnenému záveru, že oprávnený má opätovným návrhom na vykonanie exekúcie právo uplatniť si nárok len na to, čo mu priznáva exekučný titul, na podklade ktorého sa má exekúcia vykonať a nárok

na náhradu súdneho poplatku, ktorý bol oprávnený povinný zaplatiť za podanie tohto návrhu. Keďže v zmysle vyššie uvedeného oprávnený nemá nárok domáhať sa od povinného zaplata paušálnej náhrady trov starej exekúcie vo výške 42 EUR, a rovnako tak ani trov právneho zastúpenia v tomto exekučnom konaní vo výške 92,98 EUR, vyšší súdny úradník dotknutým uznesením zamietol návrh oprávneného práve v časti vymoženía paušálnych trov starej exekúcie a v časti trov právneho zastúpenia oprávneného.

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený dňa 24.11.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť. Oprávnený v podanej sťažnosti uvádza, že výrok I považuje za nesprávny, nakoľko si právny zástupca v opätovnom exekučnom konaní neuplatňoval nové trovy konania za podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ale ako to bolo v časti F riadne uvedené, išlo o trovy konania pôvodného exekučného, pričom ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. žiadnym spôsobom nezakazuje uplatnenie trov pôvodného návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa oprávneného preto súd nesprávne priradil uvedené trovy konania ako trovy konania nového návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré podľa ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je možné uplatniť. Skutočnosť, že ide o pôvodné trovy konania má byť podľa oprávneného zrejmá aj z pôvodného upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, č. EX 1462/2015-32 zo dňa 20.07.2020, s ktorým súd disponuje v rámci exekučného spisu, nakoľko mu to bolo predložené aj v tomto konaní. Výrok II sťažnosťou napadnutého uznesenia považuje oprávnený taktiež za nesprávny. Do pozornosti dáva, už aj samotný dokument návrhu na vykonanie exekúcie, časť F, Trovy exekúcie - oprávnený, Iné trovy, kde po kliknutí na informáciu sa zobrazí nasledovná správa: „Iné trovy odôvodnite v časti „Odôvodnenie trov“. Inými trovami sa pri starej exekúcii považujú najmä paušálne trovy na úhradu starej exekúcie vo výške 35 EUR zvýšené o daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty.“ Oprávnený tiež poukazuje na skutočnosť, že citované ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. žiadnym spôsobom nezakazuje uplatnenie paušálnych trov na úhradu starej exekúcie, vylučuje iba uplatnenie si trov, ktoré súvisia s novým návrhom na vykonanie exekúcie. To znamená, že ustanovenie, na ktoré sa odvoláva súd, zakazuje uplatnenie si trov právneho zastúpenia týkajúcich sa vypracovania a podania nového návrhu na exekúciu, nie však trov pôvodného návrhu a tiež nie paušálnych trov na úhradu starej exekúcie. Z uvedeného dôvodu oprávnený žiada súd konajúci o sťažnosti, aby do nákladov na vykonanie exekúcie zahrnul aj trovy právneho zastúpenia v pôvodnom exekučnom konaní 92,98 EUR a tiež paušálne trovy na úhradu starej exekúcie vo výške 42 EUR, tak, ako boli oprávneným riadne uplatnené.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

11. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK, paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

12. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

13. Podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK, okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

14. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť vo vzťahu k II. výrokovej vete napadnutého uznesenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka súd považuje v časti týkajúcej sa II. výrokovej veta za presvedčivé, dostatočné a jasné, pričom vyšší súdny úradník sa vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie vo veci relevantnými tvrdeniami oprávneného. Súd naň preto v podrobnostiach odkazuje. Čo sa však týka I. výrokovej vety sťažnosťou napadnutého uznesenia súd uvádza, že vo vzťahu k I. výrokovej vete napadnutého uznesenia je potrebné túto výrokovú vetu napadnutého uznesenia zmeniť, nakoľko sumou 92,98 EUR si oprávnený voči povinnému uplatňoval nárok na náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného v pôvodnom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9Er/324/2015, a nie trovy právneho zastúpenia oprávneného spojené s opätovným návrhom na vykonanie exekúcie, ako sa nesprávne domnieval vyšší súdny úradník.

15. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník postupoval správne, keď s poukazom na znenie ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh, podaný opätovne po zastavení starej exekúcie, dospel k záveru, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním. Ustanovenie § 6 ods. 3 ZoUNEK je v danom zákone uvedené takým jednoznačným spôsobom, že nie je možné dospieť k jeho opačnému výkladu.

16. Rovnako správne vyšší súdny úradník poukázal aj na skutočnosť, že oprávnený nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42 EUR ako paušálnych nákladov súdneho exekútora spojených so zastavením starej exekúcie. Súd však na tomto mieste dáva do pozornosti, že oprávnený nedisponuje exekučným titulom ani na vymáhanie sumy 92,98 EUR titulom trov pôvodného exekučného konania. Uvedené nároky si preto nemôže pri opätovnom podaní návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému uplatňovať nielen podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK, t.j. zo zákona, ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie, resp. ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale predovšetkým s poukazom na ustanovenia § 45 a § 61r Exekučného poriadku, keďže jednou zo základných zásad exekučného konania je, že exekúciu možno viesť zásadne iba v rozsahu nárokov vyplývajúcich z exekučného titulu, uvedených v poverení na vykonanie exekúcie a trov exekúcie. Oprávnený nedisponuje exekučným titulom podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, nakoľko upovedomenie o zastavení starej exekúcie je exekučným titulom súdneho exekútora voči oprávnenému a nie oprávneného voči povinnému. Rovnako, pokiaľ by oprávnený uvedené nároky uplatňoval voči povinnému ako príslušenstvo pohľadávky, podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, potom ani k takémuto príslušenstvu, nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom voči povinnému. Náklady spojené s uplatnením alebo bránením práva sa nestanú príslušenstvom pohľadávky skôr, než je o nich príslušným orgánom rozhodnuté.

17. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti preto dospel k záveru, že oprávnený nedisponuje žiadnym exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné viesť exekúciu voči povinnému, v časti súm zamietnutých napadnutým uznesením.

18. Exekučný súd môže k tvrdeniam oprávneného už iba dodať, že súd však musí vychádzať zo zákonnej úpravy ZoUNEK, či iných právnych predpisov tak, ako ich schválila Národná rada SR väčšinou hlasov svojich poslancov. Rešpektujúc očakávania oprávneného na vymoženie pohľadávky od povinného, súd poukazuje aj na to, že už aj v súčasnosti platná a účinná právna úprava exekučného konania, časovo ohraničuje trvanie exekúcie voči povinnému, pričom zákonodarca mu ponechal po zastavení exekúcie možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náhradu nákladov, ktoré s tým oprávnenému

vznikajú, mu však zákonodarca priznal vo vzťahu k povinnému iba v rozsahu opätovne zaplateného súdneho poplatku (§ 9 ods. 3 ZoUNEK).

19. Rovnako súd na tomto mieste uvádza, že pre rozhodovanie súdu nie je záväzná informácia uvedená na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR v tzv. „úradnom formulári“, táto informácia nie je totiž právne záväzným normatívnym právnym aktom.

20. Súd záverom uvádza, že ak by postupoval v exekučnom konaní vedenom voči povinnému, v časti paušálnych trov starej exekúcie a v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v pôvodnom exekučnom konaní, t.j. bez spôsobilého exekučného titulu svedčiaceho v prospech oprávneného, postupoval by arbitrárne, svojvoľne, v rozpore so ZoUNEK a v rozpore s ďalšími ustanoveniami Exekučného poriadku.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd sťažnosť oprávneného považoval za nedôvodnú, keďže oprávnený nedisponuje exekučným titulom voči povinnému na vymáhanie zamietnutých nárokov, ktoré si v podanom návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil bez existencie exekučného titulu k nim, a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

22. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

26. Súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (